

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-254/04)

(2004/C 201/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γεώργιο Ζαββό και Michael Shotter μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 14 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002 ⁽¹⁾, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 24 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de travail de Liège (9ο τμήμα), με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση Office national de l'emploi κατά Ιωάννη Ιωαννίδη

(Υπόθεση C-258/04)

(2004/C 201/28)

Με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2004, το Cour de travail de Liège (9ο τμήμα) υπέβαλε στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Office national de l'emploi και Ιωάννη Ιωαννίδη, αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως.

Το Cour de travail de Liège (9ο τμήμα) ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του εξής ερωτήματος:

Απαγορεύει το κοινοτικό δίκαιο (και ειδικότερα τα άρθρα 12, 17 και 18 της συνθήκης ΕΚ) κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους (όπως το βελγικό βασιλικό διάταγμα της 25ης Νοεμβρίου 1991 για την ανεργία), η οποία χορηγεί στους αιτούντες απασχόληση που δεν έχουν καταρχήν συμπληρώσει το 30ό έτος της ηλικίας τους τα καλούμενα επιδόματα αναμονής, βάσει των δευτεροβάθμιων σπουδών που έχουν ολοκληρώσει, και εξαρτά, προκειμένου για

τους αιτούντες που είναι υπήκοοι άλλου κράτους μέλους και υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που προβλέπονται για τους ημεδαπούς, τη χορήγηση των επιδομάτων αυτών από τον όρον ότι οι απαιτούμενες σπουδές έχουν ολοκληρωθεί σε οργανωμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα, επιδοτούμενο ή αναγνωρισμένο από μία εκ των τριών Κοινοτήτων του Βελγίου (σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, εδάφια 1 και 2α, του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος), με αποτέλεσμα τα επιδόματα αναμονής να μη χορηγούνται σε νεαρό άτομο που αναζητεί εργασία και, μολονότι δεν είναι μέλος οικογένειας διακινούμενου εργαζομένου, είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους στο οποίο, πριν αναζητήσει εργασία εντός της Ένωσης, είχε παρακολουθήσει και ολοκληρώσει δευτεροβάθμιες σπουδές, αναγνωρισμένες ως ισότιμες με τις σπουδές που απαιτούν οι αρχές του κράτους στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση χορηγήσεως επιδομάτων αναμονής;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-262/04)

(2004/C 201/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Walter Mölls και την Karolina Mojzesowicz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Ιουνίου 2004 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να παράσχει στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για τον εκ μέρους της έλεγχο της συμμορφώσεως προς τις διατάξεις της οδηγίας 2002/77/EK της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατά το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/77/EK, τα κράτη μέλη όφειλαν να παράσχουν στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 24 Ιουλίου 2003 τις πληροφορίες που θα της επέτρεπαν να επιβεβαιώσει τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας αυτής. Η προθεσμία αυτή παρήλθε χωρίς η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να παράσχει στην Επιτροπή τα κατά το άρθρο 9 απαιτούμενα στοιχεία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 249, σ. 21.